

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

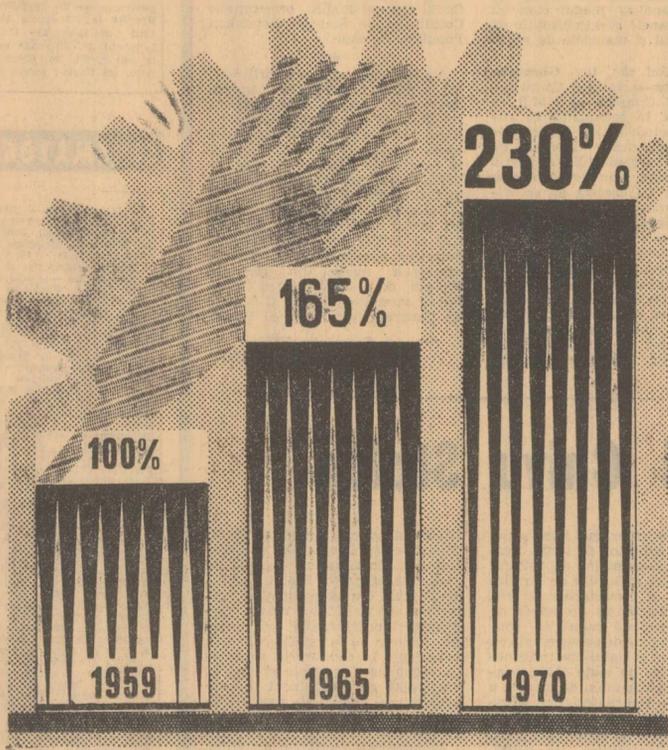

Anul XXXIV Nr. 6650

Marți 15 iunie 1965

6 PAGINI — 30 BANI

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL

CUM SÎNT FRUCTIFICATE INVESTIȚIILE ÎN GOSPODĂRIILE AGRICOLE DE STAT?

Gospodăriile de stat și-au îmbunătățit an de an activitatea de producție, au sporit necontenit contribuția la formarea fondului central al statului de produse agricole. Elocvent în această privință este faptul că media anuală a producției globale agricole la suta de hectare a fost, în perioada anilor 1960—1964, cu 60 la sută mai mare decât în perioada 1955—1959. Desigur, mulți factori au contribuit la obținerea acestor rezultate. Creșterea valorii fondurilor fixe la 100 de hectare de 27 la sută, în medie, anual, în intervalul de timp 1959—1964, față de 1955—1959 — adică mai multe tractoare, mașini agricole, utilaje, construcții, amenajări hidrotehnice etc., și folosirea lor mai rațională au constituit unul dintre principalii factori care au determinat sporul de producție amintit.

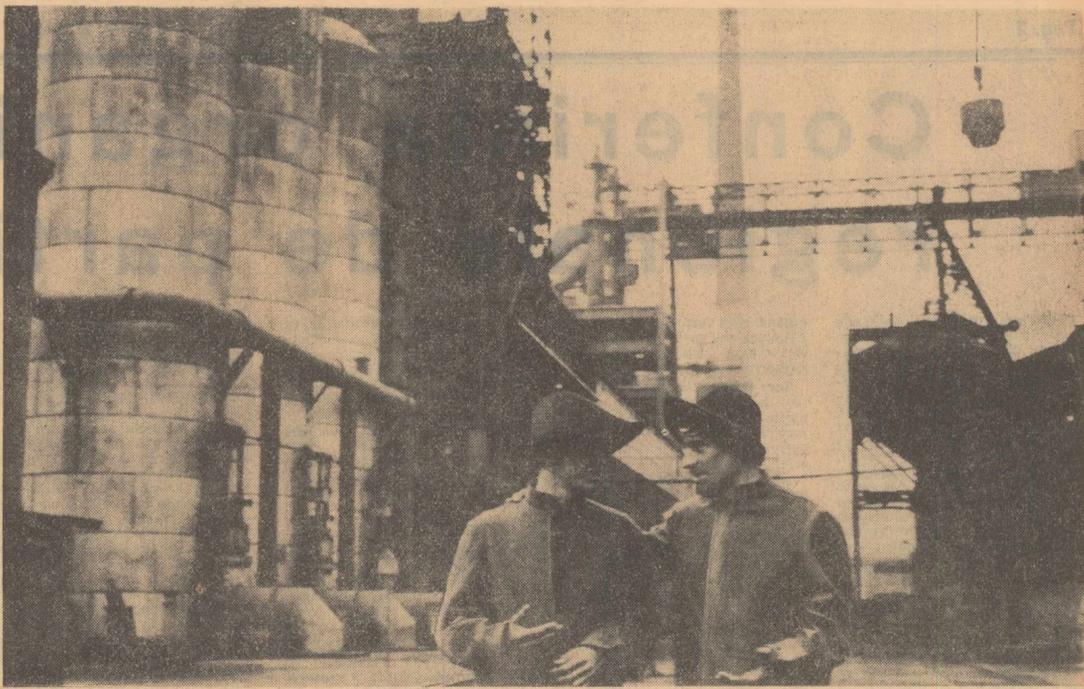
Dumitru MOIANU
secretar general
în Trăstia centrală G.A.S.

1960—1964, cu numeroase tractoare, mașini agricole și alte utilaje, și-a lărgit capacitatea de producție existentă, pământul a fost tot mai bine lucrat, a sporit simțitor productivitatea muncii și producția agricolă. În perioada amintită, producția globală la suta de hectare a fost, în această gospodărie, mai mare cu 35 la sută, la 100 lei fonduri fixe cu 18 la sută, iar pe un muncitor cu 25 la sută. Asemenea succese au obținut și gospodăriile de stat Valea lui Mi-

hai-Crișana, Borănești-București, Băilești-Oltena, Varias-Banat ș.a., care au realizat la 100 lei fonduri fixe o producție globală de peste 120 de lei. Rezultatele sînt și mai bune în unitățile specializate. Mărirea gradului de înzestrare tehnică a acestor unități a dus nu numai la sporirea cantitativă a producției ci și la ieftinirea substanțială a acesteia.

Sînt însă unele gospodării de stat în care eficiența economică a fondurilor fixe nu este pe măsura eforturilor făcute pentru asigurarea lor cu o bază materială puternică, din ce în ce mai perfecționată.

(Continuare în pag. a V-a)

În întimplarea Congresului al IV-lea al partidului, furnalștii Uzinei „Victoria” Călan au produs peste plan, de la începutul anului și pînă în prezent, peste 4 700 tone față de cocs economisit. În fotografie: doi dintre furnalștii uzinei: Ion Luncoiu și Teodor Lavric

IZVORUL

Pop SIMION

Scritorul este prin vocație receptiv la expresia față de timpul său, cu atât mai mult la imaginea acestui hotărîtor deceniu al istoriei noastre socialiste de care se ocupă rețelele documentare ale partidului, adică anii șesenzalului, asupra cărora avem o imagine retrospectivă, de bilanț, și cei cinci următori, ai perspectivei, care ne plan-tează puternic în viitor. Întrezărit azi și sub bătaia mai lungă a „anilor luminați”, de aci încolo zece la număr, care sînt un fel de înaintemergători, deoarece pregătesc izvoarele de electricitate din care se hrănește statornic economia și cultura.

Avem deci în fața noastră tabloul clar al zilei de mîine.

În mod cert, scriitorul român n-a fost pus niciodată în trecut în lațunor teme, idei, lapte și realități atît de bogate în sensuri și semnificații ca acestea denumite prin cuvîntul „Directive” și care se află acum în dezbaterile populului întreg. Eu nu știu în amănunțime ce înseamnă să produci anual peste șase milioane tone de oțel și să ai un colos siderurgic

ca acela de la Galați care, prin anii 66—68, va lucra cu capacitățile sale de bază; e limpede însă pentru oricine cît va avea de câștigat puterea economică a țării.

Serie în proiectele de Directive că învățămîntul va ajunge să ofere economiei naționale peste o jumătate de milion de cadre calificate de toate gradele sau de electricitatea va înainta cu un ritm de circa 1 000 de sale electrice anual. Asta înseamnă că prin anii 72—73, noi, românii, nu vom mai avea săle și comune în accepția veche a cuvîntului. În această perspectivă devin anacronici acei scriitori ce se mai uimesc în fața fan-tanului care în contact cu televizorul. E sîndos, deci, să ne luăm măsurile de rigoare; proiectele de Directive ne sînt un izvor de energie și pentru marea noastră țară pe care trebuie să-l facem pe planul artelor.

E locul să amintesc aici de feticul prilej pe care l-am avut, noi, oamenii de

literatură și artă, de a ne întâlni recent într-o consfățuire de lucru — subliniez acest caracter de lucru — cu conducătorii de partid și de stat. Eu văd în această întâlnire expresia concentrată a unui fel de a munci, a unui spirit existent azi la noi, a unui schimb în care — alături de uriașul avînt al unei economii multilaterale — se dezvoltă cu succes artele, cărora li se acordă toată prețuirea. Scriitorii, oamenii de cultură și artă în general, se află foarte aproape de inima partidului, ceea ce ne dă sentimentul unei mari mîndrii, unei mari răspunderi. Mi s-a întipărit foarte puternic în memorie acel adevăr pe care îl roștea în chip plastic tovarășul Nicolae Ceaușescu cînd: „aceia care poate merge la izvor, nu trebuie să meargă la ulcioi”; deci un îndemn de a ne îndrepta spre acel fabulos și inepuizabil izvor de inspirație care este avîntul forțelor creatoare ale poporului, optimismul și robustetea lui. Un vers

popular spune: „Pe cît cînt, atîtă sînt”; adică pe cît inițiazăm în lucrări durabile realitatea de azi, în proporțională măsură sîntem „ajutoarele de nădejde ale partidului”, denumire care ne onorează dar ne și obligă, ne adaugă răspunderi pe care scriitorul nu le-a avut în trecut. Vîrsta nu-mi permite să fac referiri prea revelatorii la condiția scriitorului din trecut.

Știu în schimb în ce climat favorabil au crescut și se afirmă oamenii de artă din generația mea sau cele imediat următoare. Și mai știu că generațiile mai vîstnice au trăit în anii socialismului un semnificativ proces de revitalizare a artei lor, o poate neapărată împlinire, ceea ce a cimentat în chip indelurabil toate generațiile de creatori, constituind frontul larg și unit al literaturii și artei naționale, cu care ne mîndrim. Pentru aceste condiții de dezvoltare a apilinilor și capacităților noastre, noi sîntem profund recunoscători partidului, poporului muncitor, din a cărui ființă ne tragem.

(Continuare în pag. a V-a)

Correspondență din Paris

ORĂ DE LIMBĂ ROMÂNĂ LA SORBONA

— *Vino mine la curs!*

Cu această invitație m-am despărțit de prof. Alain Guillermon în seara primului spectacol cu „Rinocerii”, prezentat de Teatrul de Comedie. Avusesem surpriza să reîntîlnesc aici pe seful catedrei de limbă română de la Sorbona care recomandase studenților săi reprezentările date de actorii români. Aceștia în majoritate se aflau în sală și d. Guillermon mi-l prezentă călduros.

— *Turneu Comediei e un bun prilej pentru ei să se familiarizeze cu subtilitățile limbii române și să cunoască mai bine poporul a cărui limbă o învață.*

În antracite și după spectacolele de la „Sarah Bernard” m-am văzut cu studenții de la Sorbona și cu cei de la Școala națională de limbă orientală vîi, unde prof. Guillermon predă română. Era interesant să-l urmăresc pe acești tineri care n-au fost pînă acum în țara noastră, dar care o iubesc și o apreciază, făcînd o lecție de limbă română, pe viu, sub cupola unui teatru francez.

Am simțit dorința să-l văd pe băncile Sorbonnei pe acești tineri, atrași de cultura noastră, căreia, unii dintre ei, îi dedică întreaga carieră. Așa cum a făcut, cu trei decenii în urmă, prof. Guillermon.

L-am cunoscut anul trecut în timpul festivităților preluate de comemorarea morții lui Eminescu. A fost în perlinaj la Ipotești, a umbliet pe drumurile Moldovei și prin Tîrziu-Bîrziu. Cu trei decenii în urmă, student al lui Mario Roques, Alain Guillermon sosesea la Brașov, la cursurile de perfecționare organizate pentru profesorii de limbă franceză din România. A fost un „coup de foudre”, începutul unei iubiri pentru limba și literatura română, al unui interes neobosit pentru viața poporului nostru. După cîteva luni tîrziu student se întorcea la București să afle în rafturile Bibliotecii Academiei documentarea necesară pentru teza de licență. Influențele curentelor literare franceze în opera unor scriitori români din a doua jumătate a sec. XIX” — *Luni de zile am privit prin geam țelul din fața ferestrei. Imi devenise prieten și mă gîndeam mereu la cel al lui Eminescu. Anul trecut m-am dus să-l revăd. L-am revădit și m-am bucurat. Era o înfrîntură din tine-rețea mea bucureșteană.*

Alexandru GİRNEAȚA

(Continuare în pag. a IV-a)

Pag. II-a

Conferința organizației regionale de partid Ploiești

Ploiești

Pag. III-a

Proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al P. M. R. ÎN DEZBATERE

Energetica

ARTA POATE ÎNVINȘI INERTȚIA în domeniul esteticii bunurilor de consum

Ce părere aveți despre progresele obținute de industrie în estetica bunurilor de consum?

— Eforturile depuse pe plan general pentru promovarea frumuseții cotidian, a acestui frumos care devine pe zi ce trece mai cu seamă în producția industrială, o parte integrantă a noțiunii de calitate, se vădese și în aspectul multor obiecte de larg consum. Progresul făcut de industria noastră — sintetizat, între altele, în produsele prezentate la Expoziția realizării economiei naționale — ne-a entuziasmat. Pentru a nu ne referi decît la bunurile de consum, putem spune că de la mobilă la confecții, de la porțelanuri la îmbrăcăminte și de la produsele alimentare la tot felul de articole de uz gospodăresc, nenumărate mărfuri s-au bucurat de o binemerită apreciere.

În același timp, nu putem trece peste faptul că mai sînt încă în comerț destule obiecte deficiente din punct de vedere estetic. Magazinele noastre, bunăoară, gem de lustre inestetice, niște hibrizi care nu se asortează nici unui interior modern, nici altuia

mai puțin modern, după cum nu mai putem scăpa de abjururile pictate ale veezelor, care pervertesc pur și simplu bunul gust. La covoare se reiau, de asemenea, aceleași și aceleași tipare înflorite, pe care le înfrîm de ani de zile. Oricine poate să compare aceste obiecte cu multe produse similare, care se găsesc în magazinele Fondului Plastic. Și, fără fridolă, balanța aprecierii se inclină spre acestea din urmă. Căci multe din produsele artiștilor plastici — începînd de la tot felul de țesături și obiecte de podobaă pînă la piese de mobilier, covoare, statuete — sînt realizări de mare frumusețe și de valoare artistică ridicată, deși au fost executate cu mijloace tehnice înfinit mai modeste decît cele ale industriei.

Nu ne explicăm nici de ce unele din modelele deosebite ca linie, culoare, material — mă refer, de exemplu, la pantofi, cămăși, costume etc. — prezentate în Expoziția realizării economiei naționale — nu au fost realizate pînă acum. Pare-se că datorită lipsei de exigență a producătorilor și a comerțului. Noul, față de care publicul este foarte receptiv,

nu-și face încă loc în producția bunurilor de consum cu operativitatea și hotărîrea necesare. După părerea mea, cei puși să coordoneze problemele acestei industrie, să hotărască asupra destinelor comerțului, ar trebui să se situeze cu mult mai multă fermitate pe poziții înnoitoare, curajoase, să fie conștienți de necesitatea unor schimbări menite să biruie rutina, inertia, care se manifestă încă în procesul fabricației acestor obiecte. După părerea mea, între altele ar trebui năruit zidul care desparte astăzi în mod artificial creația artiștilor plastici de cea a specialiștilor din industrie, stabilindu-se un teren propice pentru o colaborare armonioasă.

Ce posibilități actuale socotim că există pentru o înnoirare mai largă a aspectului producției bunurilor de consum?

— Nu mă voi opri la multiplele posibilități, proprii industriei și comerțului, ci aș vrea să insist asupra celor spuse mai sus: una din căile prin care socotesc că s-ar putea realiza acest deziderat,

comun nouă, tuturor, ar consta în asigurarea unei legături incomparabil mai strînsă a artiștilor plastici cu producția de masă, punerea lor în condiții în care să poată influența cu adevărat producția amintită, să contribuie la o mai atentă și mai judicioasă stabilire a modelelor lor continuă. Căci, pînă în momentul de față, părerea artiștilor plastici a fost, de cele mai multe ori, ocolită. Imi sprijin această afirmație pe convingerea că nici un artist plastic nu și-ar fi putut da consimțămîntul pentru o serie de lucrări urite pe care le mai vedem pe piață. Practica arată că atunci cînd intervin, contribuția lor este pozitivă. Să dau exemplul „cămășilor” de discursi. Era trist să vedem chipul lui Enescu sau al altui mare muzician imprimat pe hirtie de ambalaj. Totuși, așa își prezenta într-un timp producția întreprinderii „Electrocard”.

Uneori, apar pe piață niște produse fanteziste, care nu țin seama nici de acel element esențial care este funcționalitatea. E cazul

INTERVIU cu tov. Spiru CHINTILĂ, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici

ceștilor unor servicii de ceaș sau cafea, de exemplu, a căror linie și culoare atrag la prima vedere, dar care sînt astfel construite încît nu le poți minui comod. Și la stofele de tapiserie sau la mobilier se face simțit un anacronism al formelor și finisajelor, o serioasă lipsă de gândire funcțională a obiectelor. Recent, mi s-a povestit despre un mobilier destinat unor camere de copil (lucrat la o cooperativă din București), captșuit cu melacart și „împodobit” pe toată suprafața cu plexiglas alb decorat cu felurite desene. Mă întreb: de unde pot veni idei atît de năstrușnice?

(Continuare în pag. a V-a)

TELEGRAMS

Cu ocazia zilei naționale a Republicii Tunisia, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, a adresat președintelui Habib Burghiba o telegramă de felicitare. Președintele Tunisiei a transmis tovarășului Chivu Stoica sincere mulțumiri pentru felicitările adresate.

PROIECTELE DE DIRECTIVE ALE CONGRESULUI AL IV-lea AL P.M.R.

ÎN DEZBATERE ENERGETICA

Perspective, cerințe, cîmp larg de creație în industria „aurului alb“

Propun să se examineze posibilitățile de realizare de către industria noastră constructoare de mașini a unor utilaje moderne, de mare capacitate, care să asigure grăbirea ritmului lucrărilor pe șantierul hidroenergetic, darea în funcțiune a noulor obiective într-un timp cât mai scurt și cu investiții minime.

În proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la valorificarea surselor energetice și electricității țării în perioada 1966-1975 își găsește reflectare consecvența politicii partidului nostru de valorificare complexă și gospodărire rațională a resurselor energetice primare. Bazându-se pe o analiză adevărată și multilaterală a balanței energetice a țării și fiind conștient de posibilitățile de a acoperi în perspectivă nevoile întregii economii, proiectul de Directive prevede ca un obiectiv principal extinderea valorificării resurselor hidroenergetice.

Valorificarea resurselor hidroenergetice ale țării se încadrează ca un capitol important în politica de electrificare a țării. Folosirea largă a energiei milioanelei de cai putere ai apelor noastre duce la creșterea potențialului electroenergetic al țării și determină numeroase efecte pozitive asupra multor ramuri ale economiei naționale. Amenajările hidroenergetice asigură, o dată cu construcția de centrale electrice, utilizarea apelor pentru irigații în agricultură, alimentări cu apă industrială și apă potabilă, piscicultură și alte folosințe.

Socialismul pune în valoare „aurul alb“ al apelor noastre. Pînă în 1975 se va asigura folosirea a circa 28 la sută din resursele tehnice amenajabile totale ale țării, care însumează aproximativ 38 miliarde kWh. Avantajele dezvoltării amenajărilor hidroenergetice sînt evidente: la nivelul anului 1975 se va putea economisi o cantitate de circa 4 milioane tone de combustibil convențional sau de circa 15 milioane tone lignit.

Pentru a se atinge nivelul producției de energie hidroelectrică prevăzut pentru 1975 se va continua amenajarea celor trei tipuri caracteristice de centrale hidroelectrice din țara noastră: amenajări fluviale pe Dunăre, centrale de derivație de mare cădere și centrale de joasă cădere în cascade, pe cursurile inferioare ale râurilor. Construirea noulor obiective hidroenergetice va contribui în mod substanțial la dezvoltarea economică a regiunilor țării, la o mai rațională repartizare a forțelor de producție pe teritoriul patriei.

După cum se arată în proiectul de Directive, în următorii 10 ani se va extinde valorificarea resurselor hidroenergetice ale Dunării, în colaborare cu țările riverane vecine. De asemenea, se vor construi pe râurile interioare o serie de centrale hidroelectrice cu o putere instalată totală de aproape 1,5 milioane kW, în afară de hidrocentrale de pe Argeș, care va intra în funcțiune anul viitor. Cele mai importante amenajări vor fi pe râurile Lotru, Sebes, Someș, Siret, Olit, Criș. La stabilirea uzinelor hidroelectrice care urmează să intre în funcțiune în viitorii 10 ani s-au luat seama de construirea în primul rând a celor mai economice amenajări, de acoperirea rațională a consumului de energie electrică, de asigurarea continuității executării lor, care să permită creșterea continuă și normală a volumelor de lucrări și utilizarea eficientă a cadrelor tehnice specializate în construcția și utilizarea eficientă a utilajelor de construcție speciale amenajărilor hidroenergetice.

Se va utiliza pe scară largă principiul modern al concentrării debitelor și căderilor. Prin numeroase captări secundare se vor concentra debitul unor afluenți și cursuri de apă învecinate în mari lacuri de acumulare, ceea ce va permite valorificarea unor resurse hidroenergetice care în alte condiții nu ar fi avantajos de amenajate. Majoritatea acestor centrale sînt prevăzute cu sala mașinilor în subteran, continuată cu galerii de fugă, datorită cărora se pot realiza căderi mari. Prin toate aceste soluții se obține o concentrare a potențialului hidroenergetic al cursurilor de apă din țara noastră în uzine de mare putere și cu indici tehnico-economici mult mai avantajoși. Se creează totodată condiții favorabile pentru amenajarea în condiții economice a cursurilor inferioare ale centralelor prin cascade de centrale hidroelectrice de joasă cădere.

Creșterea ritmului de utilizare a resurselor hidroenergetice ale țării necesită executarea unor volume importante de lucrări. De exemplu, excavările în subteran pentru realizarea galeriilor și tunelurilor vor crește treptat de la 240.000 metri cubi pe an, cit se realizează în prezent, la circa 400.000-500.000 metri cubi pe an în perioada 1971-1975. Volumul anual de terasamente se va ridica treptat de la aproximativ 3,2 milioane mc pe an, cit se execută astăzi, la circa 10-12 milioane mc pe an în etapa 1971-1975. Tocmai de aceea propun să se examineze posibilitățile de realizare de către industria noastră constructoare de mașini a unor utilaje de construcție moderne, de mare capacitate, care să asigure grăbirea ritmului lucrărilor pe șantierul hidroenergetic, darea în funcțiune a noulor obiective într-un timp cât mai scurt și cu investiții minime.

Dacă fiind complexitatea muncii de concepție și importanța datelor de teren în elaborarea de proiecte la un înalt nivel tehnic și economic, se desprinde necesitatea de a se dezvolta mai mult decât pînă acum activitatea de studii de teren, cercetări de laborator și proiectare. Numai pe baza cunoașterii detaliate a caracteristicilor naturale ale zonei care urmează a fi amenajată se pot adopta în proiecte soluțiile tehnice cele mai indicate și eficiente pentru execuția diferitelor construcții hidroenergetice.

O deosebită importanță are și asigurarea decalajului între proiectare și execuție. În cazul amenajărilor hidroenergetice decalajul este cu atât mai necesar, cu cît este vorba de lucrări de mare anvergură, a căror execuție trebuie organizată din timp și judicios spre a se crea condiții pentru desăvârșirea ritmică a muncii pe șantier. De un asemenea decalaj este absolut nevoie și pentru lansarea din vreme a comenziilor către întreprinderile furnizoare de hidroagregate. Decalajul asigură totodată continuitatea muncii de pe un șantier pe a cărui realizare este necesară o mare cantitate de materiale și echipamente.

Prevederile Directivelor sînt întru totul realizabile pentru că pornesc de la posibilitățile reale, calcularea cu precizie, se bazează pe experiența acumulată în anul construcției socialiste. În bazinele carbonifere Motru și Rovinari, în Valea Jiului există resurse de cărbune inferior apreciabile. Pentru valorificarea lor, în următorii deceniu urmează să fie construite, în afară de termocentralele Craiova, care va fi amplificate pînă în anul 1969 la o

putere de 1 milion kW, încă două termocentrale pe bază de cărbuni. Linia directoare de dezvoltare energetică în țara noastră, stabilită de partid, a fost și continuă să fie și în viitor concentrarea producției de energie în unități mari, cu o înaltă eficiență economică. Dacă în 1948, în țară existau numai cinci termocentrale și o singură hidrocentrală, cu puteri instalate între 10-90 MW, în prezent funcționează un număr însemnat de centrale, fiecare avînd o putere instalată de peste 100 MW. Alte, și mai mari, sînt în curs de construcție. Numai centralele electrice de termoficare Craiova, unul dintre principalele obiective energetice, va avea o putere instalată cu 35 la sută mai mare decît a tuturor centralelor electrice existente în anul 1950. Funcționarea ei se bazează pe folosirea, în condiții tehnice și economice superioare, a rezervelor de lignit inferior din bazinele carbonifere ale Olteniei și va asigura energia necesară unor importante obiective industriale cum sînt: Combinatele chimic Craiova, Uzina de aluminiu de la Slatina și altele, precum și pentru termofica-

rea orașului. Centrala va produce anual peste 7 miliarde kWh energie electrică, iar energie termică — aproape 2 milioane Giga-calorii. Pentru obținerea acestei producții centralele noastre va consuma zilnic peste 40.000 tone lignit, ceea ce înseamnă că în numai 65 de zile consumul ei reprezintă întreaga cantitate de lignit extrasă în România anulul 1938.

Pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în proiectul de Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electricității țării, doresc să fac cîteva propuneri. Despre ce este vorba? În prezent, ca și în viitorii ani, ritmul construcțiilor energetice este mult mai rapid decît cel în care sînt pregătite cadrele calificate pentru deservirea agregatelor și instalațiilor de înalt nivel tehnic din centralele electrice. Propun ministerului nostru tutelar și Ministerului Învățămîntului să ia măsuri pentru rezolvarea acestei probleme. După părerea mea, este necesar să se ia încă din acest an măsuri pentru creșterea numărului de elevi în școlile profesionale, tehnice și de mașini cu profil energetic, precum și a numărului de studenți care se pregătesc să devină ingineri în această ramură. În ce privește cursurile școlilor și facultăților, acestea ar trebui să fie mai strîns legate de necesitățile de viitor ale producției de energie electrică și termică.

După cum se știe, întreținerea instalațiilor electro-energetice și executarea lucrărilor de reparații necesită un mare volum de piese de schimb de un nivel calitativ foarte ridicat. Industria noastră constructoare de mașini are posibilitatea de a produce asemenea piese. De aceea, socotesc oportună înființarea, eventual specializarea, unei întreprinderi destinate exclusiv fabricării pieselor de schimb necesare centralelor electrice.

În realizarea noulor obiective hidroenergetice un rol deosebit de important revine și industriei noastre constructoare de mașini. Este imperios necesar să se întărească colaborarea între proiectanții și constructorii de amenajări hidroenergetice și Uzinele de construcție de mașini Reșița pentru ca să se realizeze în condiții tehnice și economice superioare fabricarea și montajul mașinilor și agregatelor hidroenergetice care se vor fabrica aici să aibă performanțe tehnice ridicate, la nivelul realizărilor obținute pe plan mondial în acest domeniu. Deosebit de important este ca termenele de livrare a hidroagregatelor să fie corelate judicios cu termenele de dare la montaj, spre a se asigura perioada absolut necesară pentru desăvârșirea probelor tehnologice.

Fondurile mari pe care statul nostru le va investi în următorii ani pentru construirea noulor amenajări hidroenergetice vor trebui să-și arate în cît mai scurt timp roadele. Eficiența investițiilor în acest domeniu va trebui asigurată nu numai prin adoptarea în proiecte a soluțiilor tehnice celor mai profitabile și prin reducerea termenelor de execuție a lucrărilor. Cu deosebită acuitate se ridică problema atingerii în termenul cel mai scurt la obiectivele hidroenergetice a parametrilor tehnici și economici prevăzuți în proiecte.

Experiența bogată acumulată pînă acum în proiectarea și construcția centralelor hidroenergetice constituie o cheie sigură că sarcinile importante trasate de partid pentru următorii 10 ani vor fi îndeplinite cu succes.

Ing. Octavian GROZA
director al Institutului
de studii și proiectări
hidroenergetice

Programul valorificării rezervelor de cărbune energetic necesită creșterea productivității muncii

Consider util ca în proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului să se sublinieze necesitatea de a se acorda o grijă sporită mecanizării complexe a lucrărilor în exploatarea carboniferă, accentul principal punîndu-se pe operațiile rămase în urmă.

Un important loc în resursele energetice îl ocupă cărbunele. Citind proiectul de Directive ne dăm seama ce importantă se acordă dezvoltării extractivei de cărbune în cadrul politicii generale a partidului de valorificare complexă și rațională a resurselor naturale. Pentru a asigura participarea industriei carbonifere la acoperirea necesarului de energie se prevede un program larg de punere în valoare a rezervelor de cărbune energetic și cocsificabil din Valea Jiului și a celor de lignit din Oltenia.

Sarcinile privind creșterea producției de cărbune prevăzute în proiectul de Directive sînt pe deplin realizabile. În bazinele hidroenergetice și Uzinele de construcție de mașini Reșița pentru ca să se realizeze în condiții tehnice și economice superioare fabricarea și montajul mașinilor și agregatelor hidroenergetice care se vor fabrica aici să aibă performanțe tehnice ridicate, la nivelul realizărilor obținute pe plan mondial în acest domeniu. Deosebit de important este ca termenele de livrare a hidroagregatelor să fie corelate judicios cu termenele de dare la montaj, spre a se asigura perioada absolut necesară pentru desăvârșirea probelor tehnologice.

Fondurile mari pe care statul nostru le va investi în următorii ani pentru construirea noulor amenajări hidroenergetice vor trebui să-și arate în cît mai scurt timp roadele. Eficiența investițiilor în acest domeniu va trebui asigurată nu numai prin adoptarea în proiecte a soluțiilor tehnice celor mai profitabile și prin reducerea termenelor de execuție a lucrărilor. Cu deosebită acuitate se ridică problema atingerii în termenul cel mai scurt la obiectivele hidroenergetice a parametrilor tehnici și economici prevăzuți în proiecte.

Experiența bogată acumulată pînă acum în proiectarea și construcția centralelor hidroenergetice constituie o cheie sigură că sarcinile importante trasate de partid pentru următorii 10 ani vor fi îndeplinite cu succes.

În exploatarea carboniferă, accentul principal punîndu-se pe operațiile rămase în urmă. Prin aceasta vor fi puse în valoare rezerve de cărbune de creștere a productivității, va crește în mod considerabil eficiența investițiilor alocate de stat.

Calculule făcute de noi arată că prin ridicarea gradului de mecanizare a operațiilor de tăiere și încărcare la nivelul atins de mecanizarea transportului, productivitatea muncii în subteran ar putea crește la aproximativ 6 tone de cărbune pe zi și post, față de 4 tone cît se realizează în prezent.

Consider util ca în proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului să se sublinieze necesitatea de a se acorda o grijă sporită mecanizării complexe a lucrărilor în exploatarea carboniferă, accentul principal punîndu-se pe operațiile rămase în urmă.

Un important loc în resursele energetice îl ocupă cărbunele. Citind proiectul de Directive ne dăm seama ce importantă se acordă dezvoltării extractivei de cărbune în cadrul politicii generale a partidului de valorificare complexă și rațională a resurselor naturale. Pentru a asigura participarea industriei carbonifere la acoperirea necesarului de energie se prevede un program larg de punere în valoare a rezervelor de cărbune energetic și cocsificabil din Valea Jiului și a celor de lignit din Oltenia.

Sarcinile privind creșterea producției de cărbune prevăzute în proiectul de Directive sînt pe deplin realizabile. În bazinele hidroenergetice și Uzinele de construcție de mașini Reșița pentru ca să se realizeze în condiții tehnice și economice superioare fabricarea și montajul mașinilor și agregatelor hidroenergetice care se vor fabrica aici să aibă performanțe tehnice ridicate, la nivelul realizărilor obținute pe plan mondial în acest domeniu. Deosebit de important este ca termenele de livrare a hidroagregatelor să fie corelate judicios cu termenele de dare la montaj, spre a se asigura perioada absolut necesară pentru desăvârșirea probelor tehnologice.

Fondurile mari pe care statul nostru le va investi în următorii ani pentru construirea noulor amenajări hidroenergetice vor trebui să-și arate în cît mai scurt timp roadele. Eficiența investițiilor în acest domeniu va trebui asigurată nu numai prin adoptarea în proiecte a soluțiilor tehnice celor mai profitabile și prin reducerea termenelor de execuție a lucrărilor. Cu deosebită acuitate se ridică problema atingerii în termenul cel mai scurt la obiectivele hidroenergetice a parametrilor tehnici și economici prevăzuți în proiecte.

Experiența bogată acumulată pînă acum în proiectarea și construcția centralelor hidroenergetice constituie o cheie sigură că sarcinile importante trasate de partid pentru următorii 10 ani vor fi îndeplinite cu succes.

În exploatarea carboniferă, accentul principal punîndu-se pe operațiile rămase în urmă. Prin aceasta vor fi puse în valoare rezerve de cărbune de creștere a productivității, va crește în mod considerabil eficiența investițiilor alocate de stat.

Calculule făcute de noi arată că prin ridicarea gradului de mecanizare a operațiilor de tăiere și încărcare la nivelul atins de mecanizarea transportului, productivitatea muncii în subteran ar putea crește la aproximativ 6 tone de cărbune pe zi și post, față de 4 tone cît se realizează în prezent.

UN INDICE AL CIVILIZAȚIEI ȘI BUNĂSTĂRII ÎN CONTINUĂ CREȘTERE

Sînt de părere că este necesar să se studieze posibilitatea creșterii producției de transformatoare și contoare în vederea gospodăririi mai raționale a consumului individual de energie electrică.

După cum se știe, Timișoara a fost primul oraș din Europa unde în anul 1884 s-a introdus curentul electric pentru iluminatul public. De atunci și pînă în 1944 energia electrică a pătruns destul de greu în casele oamenilor. Regiunea Banat nu avea decît 63 de sate electrificate și 15 orașe. Prin realizarea planului de electrificare de 10 ani și a sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului, în țara noastră s-a creat o puternică bază energetică. Aceasta a permis construirea unei largi rețele de înaltă și medie tensiune. Numai în ultimii șase ani în satele regiunii noastre au fost date în exploatare linii de tensiune medie în lungime de 2.450 kilometri, 1.900 km rețeaua de joasă tensiune și numeroase posturi de transformare.

Creșterea bazelor energetice are o deosebită importanță pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației din orașele și satele țării. Banatul este prima dintre regiunile țării care a terminat în linii generale electrificarea. În mai puțin de 20 de ani au fost electrificate de nouă ori mai multe sate decît în 80 de ani care au urmat după aprinderea primului bec în orașul Timișoara. În prezent, 120.000 de locuitori ale țării noastre cooperatori beneficiază de avantajele energiei electrice.

În legătură cu sarcinile care decurg din proiectul de Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electricității țării în perioada 1966-1975, așa vrea să fac cîteva propuneri. Din lipsa contoarelor, o mare parte dintre abonații plătesc consumul de energie electrică după sistemul pașii. Aceasta împinge în dese cazuri la un consum nerățional, la risipă și chiar la defectarea transformatoarelor prin supraîncălzirea lor. Toate acestea s-ar putea înmăntura prin stabilirea unor sarcini sporite pentru producția de contoare. Totodată, ar trebui luate măsuri și pentru creșterea producției de transformatoare, care să satisfacă mai bine cerințele puse de electrificarea localităților rurale și a noulor cartiere de locuințe.

În orașele și centrele muncitorești ale regiunii au fost date în folosință în ultimii zece ani aproape 10.000 de apartamente alimentate cu energie electrică. În localitățile mari și în unitățile socialiste din agricultură consumul a crescut în ultimii 3-4 ani de peste patru ori. Tot mai multe familii folosesc frigider, televizor, mașini de spălat rufe, aparate de radio și numai în ultimii cinci ani populația regiunii și-a cumpărat 114.000 aparate de radio, 30.000 de televizoare, 24.000 frigider și alte aparate electrocasnice. Toate acestea necesită un consum sporit de energie electrică. După părerea mea, actualele normative de consum individual nu mai corespund și de aceea propun să fie revizuite și stabilite pe baze mai reale.

Ritmul puternic de electrificare a țării este rezultatul măsurilor bine gândite luate an de an de partid, al eforturilor depuse de oamenii muncii în vederea foarte importantă a proiectului de Directive ale Congresului al IV-lea este aceea că electrificarea rurală să fie practic încheiată în 1972-1973. Printre preocupările noastre de viitor se află extinderea rețelilor de joasă tensiune, mai ales în orașele unde se vor construi cartiere noi, dezvoltarea mijloacelor energetice existente pentru electrificarea în scurt timp a tuturor locuințelor de la sate, modernizarea rețelilor electrice.

Ing. Iosif ROTH
adjunct al comisiei economice
o Comitetului regional
de Partid Banat

CE IMPUNE DEZVOLTAREA PRODUCȚIEI DE ENERGIE TERMEOLECTRICĂ

Socotesc oportună înființarea, eventual specializarea, unei întreprinderi destinate exclusiv fabricării pieselor de schimb necesare centralelor electrice.

În realizarea noulor obiective hidroenergetice un rol deosebit de important revine și industriei noastre constructoare de mașini. Este imperios necesar să se întărească colaborarea între proiectanții și constructorii de amenajări hidroenergetice și Uzinele de construcție de mașini Reșița pentru ca să se realizeze în condiții tehnice și economice superioare fabricarea și montajul mașinilor și agregatelor hidroenergetice care se vor fabrica aici să aibă performanțe tehnice ridicate, la nivelul realizărilor obținute pe plan mondial în acest domeniu. Deosebit de important este ca termenele de livrare a hidroagregatelor să fie corelate judicios cu termenele de dare la montaj, spre a se asigura perioada absolut necesară pentru desăvârșirea probelor tehnologice.

Fondurile mari pe care statul nostru le va investi în următorii ani pentru construirea noulor amenajări hidroenergetice vor trebui să-și arate în cît mai scurt timp roadele. Eficiența investițiilor în acest domeniu va trebui asigurată nu numai prin adoptarea în proiecte a soluțiilor tehnice celor mai profitabile și prin reducerea termenelor de execuție a lucrărilor. Cu deosebită acuitate se ridică problema atingerii în termenul cel mai scurt la obiectivele hidroenergetice a parametrilor tehnici și economici prevăzuți în proiecte.

Experiența bogată acumulată pînă acum în proiectarea și construcția centralelor hidroenergetice constituie o cheie sigură că sarcinile importante trasate de partid pentru următorii 10 ani vor fi îndeplinite cu succes.

În exploatarea carboniferă, accentul principal punîndu-se pe operațiile rămase în urmă. Prin aceasta vor fi puse în valoare rezerve de cărbune de creștere a productivității, va crește în mod considerabil eficiența investițiilor alocate de stat.

Calculule făcute de noi arată că prin ridicarea gradului de mecanizare a operațiilor de tăiere și încărcare la nivelul atins de mecanizarea transportului, productivitatea muncii în subteran ar putea crește la aproximativ 6 tone de cărbune pe zi și post, față de 4 tone cît se realizează în prezent.

Calculule făcute de noi arată că prin ridicarea gradului de mecanizare a operațiilor de tăiere și încărcare la nivelul atins de mecanizarea transportului, productivitatea muncii în subteran ar putea crește la aproximativ 6 tone de cărbune pe zi și post, față de 4 tone cît se realizează în prezent.

Ing. Filip ROUADEAL
director tehnic al Centralei
electrice de termoficare Craiova

DIN LUMEA LARGĂ

CAPODOPERELE LUMII

3. CAPELA MEDICI

Cea de-a treia operă la care ne vom opri ca să ne dăm seama de culmea la care se ridică...

Acad. G. OPRESCU

Capela Medicilor. Amurgul (fragment)

Michelangelo este celebru mai ales ca autor a trei opere dintr-una...

Ne vom ocupa azi de cea din urmă. Papa Leon al X-lea, din familia Medici...

Impresia cu care prăsim această reușită supremă excepțională...

Cine n-a călătorit în fantezia copilăriei, în canoe din coajă de arbori...

Am făcut aproape o zi întreagă prin jungla braziliană ca să dau de un sat de indieni...

Cita exactă a indienilor (evaluați între 70.000 și 250.000) n-o cunoaște nimeni...

Marea majoritate a indienilor brazilieni au pierit, alții s-au metizati...

Cu toate acestea am văzut serpii, feroșii serpi care ajung la 26 de metri...

Grupul cunoscut sub numele de „indieni de pădure” își păstrează încă obiceiurile...

Am vrea să scriem „Ultimii mohicani”

„BOALA MISTERIOASĂ”

a unui popor

REPORTAJ din rezervațiile indienilor brazilieni de Toma George MAIORESCU

Adevărul — mai senzational decit relatarile „reporterilor de senzatie”

„Ultimii mohicani” au trecut la poporul de fier

„Serviciul de protectie” și foamea

Se fabrică la Institutul Butantan din Sao Paulo. Dar contractările...

Am văzut câteva familii indiene de la Itanhoa. Trăiau la limita mizeriei...

Triburile sînt „specializate” în vînat, în cultura maniocului...

Se întrec cei mai buni reprezentanți ai triburilor într-un spirit sportiv...

— Ai fost mai bun ca mine, dar eu am avut mai mult noroc...

Răsună tobele și flauturile „urud”

viitoare mă voi pregăti mai temeinic.

Prietenii învingătorului îl poartă pe umeri pe cel învins...

— Este o invenție a vinătorilor de senzatie, spune doctorul Noel Nuthels.

— Dar fotografiile?

— Falsuri murdare.

Numai un om fără cultură, animat de intenții străine...

Observ că articolul purta semnătura unui inspector al Serviciului de protecție indienilor.

— Din păcate alături de cîțiva „idealiști”, medici, etnologi etc. animăți de ideea solidarității...

În ultimele decenii al fost luate unele măsuri de salvagardare a indienilor.

— Ai fost mai bun ca mine, dar eu am avut mai mult noroc. Data

GONDOLELE

Ioan I. MIREA

Despre gondole s-a scris mult și des. Toți turiștii care vizitează Veneția...

Gondola alunecă pe apă ca o broderie legănată. Din broderia aceasta s-au înălțat toate broderiile...

Măreția Veneției, gloria dogală, nestematele lumii, peruzelele Orientului...

Gondola a fost făcută să fîrască pe ralelele îndrăgostite sau pe apăsii amorului.

Gondola trăiește. Are viața ei de greutăți nesfîrșite. Azi Veneția e pradă moloarelor.

În anii de studiu, elevii și studenții cunosc principalii scriitori români, se deprind să vorbească corect și învătă structura limbii române.

— As vrea să organizez o călătorie prin România, cu autocarul, cu toți studenții și elevii mei...

Gondolele, nepuțincoase, de data aceasta o vor păși. Vor duce, poate, în altă parte, ca o vioră spartă, un alt cîntec.

Oră de limbă română la Sorbona

(Urmare din pag. 1-A)

„Farmecul românesc” l-a cuprins pe acest breton expansiv. Când Mario Roques l-a propus să-i devină profesor...

limbii române, mai scurt, local unde se predă limba noastră. Arunc o privire în bibliotecă...

Într-o sală seminarului în timp ce se citea o frază, stingaci, cu pronunțat accent francez...

— Există o tradiție la „Școala națională”: o dată pe an are loc un bal costumat, unde profesorii vin îmbrăcați în costumul național...

— Vino mine la curs! Într-o clădire aflată pe Rue de Sorbonne la numărul 16, la etajul al III-lea, se află Institutul de studii al

cabularului. Studentii noștri au făcut cunoștință cu Eminescu și Caragiale, cu Sadoveanu și Arghezi, cu Rebreanu și Camil Petrescu.

Interpreți. Avem elevi și studenți nu numai din Franța. Pe dl. Feld, l-ai cunoscut. E american și a venit să studieze la Sorbona limba română.

SEMNAREA UNUI PROTOCOL COMERCIAL ROMÂN-OUGAR

Luni seara a fost semnat un protocol privind largirea volumului schimbului de bunuri de consum pe anul 1965 între Ministerul Comerțului Interior al R. P. Române și Ministerul Comerțului Interior al R. P. Ungare.

Protocolul a fost semnat de Mihail Levente, ministrul comerțului interior, și Janos Tausz, ministrul comerțului interior al R. P. Ungare.

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINISTRI

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române, Gogu Rădulescu, a primit luni la prânz pe ministrul comerțului interior al R. P. Ungare, Tausz Janos, care

se află în vizită în țara noastră. A fost de față Mihail Levente, ministrul comerțului interior.

Ambasadorul Republicii Populare Ungare la București, Jozsef Vince, a oferit luni seara la sediul ambasadei un cocteil cu prilejul vizitei ministrului comerțului interior al R. P. Ungare, Janos Tausz, în țara noastră.

Au participat Mihail Levente, ministrul comerțului interior, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț a R. P. Române, membri ai conducerii Ministerului Comerțului Interior și Ministerului Comerțului Exterior, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

(Agerpres)

Inchekerea unui acord între R. P. Română și R. D. Germană

În urma tratativelor care au avut loc între delegațiile Republicii Populare Române și Republicii Democratice Germane a fost încheiat un acord potrivit căruia, începând cu data de 15 iunie 1965, cetățenii Republicii Democratice Ger-

mane și respectiv al Republicii Populare Române, cu domiciliul stabil pe teritoriul statului și cărui cetățenii sînt, pot efectua călătoriile particulare în scopul vizitării rudelor și prietenilor, fără viza de intrare a celui alt stat.

INFORMAȚII

Luni a plecat în Franța o delegație a Academiei R. P. Române, alcătuită din acad. Emil Condurachi și prof. Dionisie Pippidi, membru corespondent al Academiei R. P. Române, pentru a participa la adunarea generală a Uniunii Academice Internaționale, care se va desfășura la Paris între 15-19 iunie.

O delegație a Academiei R. P. Române, alcătuită din academienele Grigore Moisil, Tiberiu Popoviciu și Mendel Haimovici, Elena Popoviciu, șef de sector la Institutul de calcul din Cluj, a plecat la Berlin pentru a participa la conferința „Problemele științifice ale tehnicii de calcul”, organizată în cadrul colaborării dintre academiile de științe din țările socialiste. Conferința va avea loc între 15-22 iunie. Membrii delegației vor participa, de asemenea, la un simpozion de analiză numerică, organizat de Academia de științe din R. D. Germană.

În întimpinarea celui de-al IV-lea Congres al partidului, Consiliul pentru răspindirea cunoștințelor cultural-științifice a organizat luni după-amiază, în Sala mică a Palatului R. P. Române, un simpozion cu tema „Combinare, uzine născute în geseanal”. Cu acest prilej au vorbit prof. univ. Mircea Biji, membru corespondent al Academiei R. P. Române, ing. Ilie Năchiteanu, director general al Combinatului siderurgic „Georgeheorghiu-Dej” — Galați, ing. Georgeheorghiu Caranfil, directorul Uzinei de fire și fibre sintetice de la Săveni, și ing. Ion Blă, de la Hidrocentrala de pe Argeș.

Baritonul David Ohanesian, solist al Teatrului de Operă și Balet, a plecat luni în R. S. Cehoslovacă, unde va cînta în operele „Rigoletto” și „Trubadurul” la Praga, Brno, Ostrava, Bratislava, Kosice, Plzen.

(Agerpres)

Cum sint fructificate investițiile în gospodăriile agricole de stat ?

(Urmare din pag. 1-a)

În unele unități producția ce revine la o sută lei fonduri fixe se menține la un nivel nesatisfăcător. Așa stau lucrurile la G.A.S. Beba Veche și Slnadrei, regiunea Banat, Filiaș și Leu, regiunea Oltenia. Aici, înzestrarea tehnică nu a dat randamentul corespunzător, producția globală la suta de hectare este scăzută. O situație asemănătoare se înregistrează și în unele gospodării de stat din trusturile Erika, Fetești și Sibiu, care au obținut în 1964, la o sută lei fonduri fixe, o producție globală cu circa 30 la sută mai mică față de cele din trustul Slnicolau Mare, regiunea Banat. Aceste exemple demonstrează că în gospodăriile de stat există încă rezerve în direcția folosirii cu eficiență sporită a investițiilor. Stabilirea unui volum rațional de fonduri fixe la suta de hectare, mărirea timpului de utilizare a acestora și în special a tractoarelor, mașinilor și altor utilaje, popularea la întreaga capacitate a suprafețelor construite în sectorul zootehnic, grăbirea punerii în funcțiune a noilor obiective, buna organizare a producției și îndesăbiți continuarea procesului de specializare și concentrare — iată probleme de mare însemnătate, care contribuie la folosirea eficientă a fondurilor fixe. În cele ce urmează, ne vom referi doar la câteva dintre aceste probleme.

Randamentul mașinilor agricole poate fi sporit

În ultimii ani lucrătorii din gospodăriile de stat au obținut rezultate tot mai bune în folosirea parcului de tractoare și mașini agricole, care, după cum se știe, are o pondere ridicată în cadrul fondurilor fixe din aceste unități. Anul trecut a crescut la peste 1.800 numărul orelor de funcționare care revin pe tractor. Realizările diferite de la un trust la altul și de la o gospodărie la alta arată însă că în această privință există încă rezerve nefolosite. Unitățile situate în trusturile G.A.S. Urziceni, București și Slobozia, bunăoară, au condiții foarte asemănătoare. Cu toate acestea cele din primul trust înregistrează în medie pe tractor 1.990 ore de funcționare, cele din al doilea — 2.074, iar cele din ultimul 2.181.

Pentru mărirea indicatorilor de utilizare a mașinilor este necesară efectuarea de către specialiștii și economiștii din toate unitățile a unor analize comparative asupra modului de exploatare a acestor utilaje, ținând seama de profilul și condițiile concrete ale fiecărei gospodării.

Pentru folosirea mai eficientă a mașinilor cu care sînt înzestrate gospodăriile de stat trebuie ca, printr-o mai bună planificare și utilizare a utilajelor, să se atingă plafonul maxim de ore funcționare pe tractor fizic. Bune rezultate în această privință se obțin prin folosirea dispozitivelor de agregare a mai multor mașini la un singur tractor. E firesc. O singură semănătoare pentru două, bunăoară, valorifică doar 45 la sută din puterea de tracțiune a Universalului-650, în vreme ce două asemenea mașini — 91 la sută. Exemple similare pot fi date și în cazul agregatelor de grape reglabile, cositori, cultivatoare etc. Asemenea metode, care sînt puse în practică de unele gospodării, prezintă numeroase avantaje. Procedîndu-se astfel la G.A.S. Amzacea-Dobrogea, de exemplu, s-a reușit să se utilizeze mai bine forța de tracțiune, să se elibereze un mare număr de tractoare, care au fost folosite la alte lucrări importante, să se mărească volumul de lucrări pe tractor și să se micșoreze amort-

timentele, care după cum se știe influențează prețul de cost pe unitatea de produs.

Eficiența economică a mecanizării poate fi cel mai bine apreciată prin prisma reducerii costurilor pe unitatea de produs. Cu cât va fi mai bine utilizată capacitatea tractoarelor și mașinilor agricole și vor fi mecanizate un număr mai mare de lucrări, cu atât mai reduce vor fi cheltuielile de producție.

Alături de tractoare și mașini agricole, o pondere însemnată în volumul total al fondurilor fixe existente în gospodăriile de stat o au mijloacele de transport. Conducerea gospodărilor de stat au luat în ultima vreme o serie de măsuri care să asigure folosirea cu eficiență sporită a acestora. Rezultatele sînt evidente. În 1963 în medie pe un autocamion s-au realizat cu 20.000 tone km mai mult față de anul 1955. Cu toate acestea, într-o serie de gospodării de stat coeficientul de utilizare a parcului auto este scăzut, ceea ce face ca, uneori, să rămîna nefolosiți 20-30 la sută din capacitatea de transport. O astfel de situație impune o serie de măsuri care să asigure utilizarea integrală a capacității autocamionelor cu remorci.

Folosirea construcțiilor zootehnice

Utilizarea mai eficientă a fondurilor fixe în gospodăriile agricole de stat este strîns legată de folosirea la întreaga capacitate a construcțiilor zootehnice. Această problemă constituie una din preocupările de bază ale consilierilor gospodărilor de stat. Un exemplu concludent în această privință îl reprezintă gospodăria de stat Leorda, din Trustul Suceava. Aici, la maternitățile de scroafe a fost introdus un sistem rațional de reproducție, care prin organizarea în flux a montelor și înfărcărilor, precum și prin reducerea timpului de înfărcare a purcelor sugari asigură utilizarea eficientă a animalelor matcă și a spațiului de cazare. Urmarea? Anul trecut s-a reușit să se mărească numărul de fături pe boxă; datorită acestui fapt precum și creșterii prolificității animalelor la 17 purce pe fiecare scroafă, s-au obținut pe de același spațiu de cazare, 37.000 purce, cu circa 50 la sută mai mult față de anii anteriori. Această a contribuit la depășirea cu 20 la sută a planului de livrare la carnea de porc.

Rezultate asemănătoare s-au obținut și la G.A.S. Gelmar, din trustul Hunedoara. Amenajîndu-se construcțiile existente pentru folosirea lor intensivă, organizîndu-se munca în flux tehnologic, s-au creat condiții pentru obținerea a circa 10.000 de grăsuși în plus, ceea ce reprezintă un spor de circa 33 la sută, s-au redus costurile de producție cu 12 la sută și consumurile specifice cu 24 la sută. Sînt însă și unități care nu folosesc în modul cel mai economic spațiul zootehnic, nu respectă graficele de populare și livrare. Gospodăriile de stat Ceală, din Trustul Arad, și Tîncă, din Trustul Crișana, dacă ar fi folosite mai bine spațiul existent în grajduri ar fi putut să livreze cu 10 la sută mai multă carne și să reducă astfel costul producției. Asemenea exemple demonstrează înseamnătoare pe care o are folosirea întregii capacități a adăposturilor pentru ridicarea eficienței economice a investițiilor.

În condițiile dezvoltării intensive, complexe și multilaterale a producției în gospodăriile agricole de stat, folosirea eficientă a fondurilor fixe reprezintă o verigă de cea mai mare importanță în ridicarea nivelului producției și reducerii prețului de cost. Iată de ce lucrătorii, tehnicienii și inginerii din aceste unități au datoria să se preocupe în permanență de această problemă.

IZVORUL

(Urmare din pag. 1-a)

Nol, scriitorii, trebuie să facem tot ce ne stă în putință spre a sporii forța de educare patriotică a literaturii, pornind de la abundența realizărilor de azi și scober-

înd pe marea zăbucimă a noastre istorii — să scoatem în lumină tot ceea ce poate ajuta modelării figurilor complexe și luminoase a omului nou. Forța de intrinsecă a unui scriitor poate fi judecată după cantitatea și calitatea de calorii spirituale care se degajă din cărțile lui, după capacitatea acestora de a încălzi inima celui ce le citește, inima omului muncitor. Spre a putea vorbi pentru și în numele lui, chipul moral al creatorului de artă trebuie să se identifice cu chipul moral al societății noi și să prețuiască în operele sale chipul viitorului. Altminteri nu avem cum înțelege în prolunzime prezentul acesta de mare prestigiu, excelent intruchipat în politica partidului nostru.

Gîndindu-mă la caracterul foarte dinamic, la elveșențea deosebită a elapei de lață, din preajma Congresului al IV-lea al partidului, înțeleg că ideea și năzuința ce revine în absolut toate domeniile activității omenești de pe cuprinsul țării, și care este intrinsecul valabil pentru lucrătorii din domeniul literaturii și artei, este ideea de calitate. Nu cred că scriitorii și-ar putea propune un deziderat mai înalt, mai potrivit muncii specifice pe care o desfășoară. Neistovita noastră dorință este ca la stîrșul unui nou ciclu de creație economică să se poată spune că și pagina de literatură a slujit, a dat arși genului poporului nostru. Este tierbentele nostru angajament față de partid, față de popor.

ARTA POATE ÎNVINGE INERȚIA

(Urmare din pag. 1-a)

Propunerile venite din partea unor artiști plastici se izbesc însă de ani de zile de o anumită rezistență la unele departamente și întreprinderi producătoare, de plătosea unor forme organizatorice învechite, de spune chiar birocratic. Dacă nu este salariatul departamentului producător sau dacă nu face parte din colectivul de creație al unei fabrici, artistul plastic nu se acceptă numai arareori și cu mare greutate un model propus. Este oprită astfel pătrunderea în circuitul producției a numeroase propuneri judicioase, a unor obiecte care ar răspunde exigențelor moderne.

Cum se procedează la ora actuală pentru însușirea în producția de serie industrială a prototipurilor valoroase ale unor membri ai Uniunii artiștilor plastici sau Fondului plastic ?

În fapt, acestora ar trebui să se adreseze fie comerțului, fie departamentului producător, fie direct unei întreprinderi de specialitate. Așa cum am văzut însă, aceste căi nu sînt întotdeauna deschise. Între altele, fabricile invocă argumentul că realizarea de serie a unor prototipuri nu este posibilă în anumite condiții tehnice date. Pe de altă parte însă, creatorul respectiv este lipsit de posibilitățile tehnice, spre a li se putea adapta. Este un cerc vicios din care trebuie ieșit. Un alt argument invocat deseori este și acela că plata drepturilor de autor convenite artistului respectiv — potrivit reglementărilor legale — ar urca prețul de cost al produsului. După părerea noastră însă, nici una din stă în picioare, căci o

Peste cîva timp va avea loc o expoziție de artă aplicată. Multe din obiectele ce vor fi prezentate vor avea sînt totuși observabile și în contactul direct al creatorilor cu întreprinderile. Asemenea manifestări, cu prilejul cărora s-au oferit industriei diferite modele de bunuri de consum, cu mai fost organizate. Așa cum a arătat însă și interlocutorul nostru, asimilarea lor industrială a fost privită cu indiferență de unele ministere producătoare.

Sperăm că noua expoziție va reține mai mult atenția industriei, că ea va constitui o platformă de apropiere reală între artiștii plastici și creatorii din întreprinderi. Mai mult decît atât, expoziția va trebui să determine un studiu concret pentru realizarea colaborării pe baza unui sistem organizatoric mai eficient, fie prin încheierea unor contracte, fie sub alte forme. În orice caz, sînt necesare măsuri de perspectivă, care să asigure o conlucrare permanentă, să creeze posibilități pentru îmbinarea cit mai din plin a experienței și competenței artiștilor plastici cu priceperea și îndemnarea creatorilor din industrie. Căci interesul general este de a avea cât mai multe produse utile și frumoase, obiecte realizate cu exigență artistică.

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

The New York Times. „Congresul și Vietnamul”

Sub acest titlu, ziarul „THE NEW YORK TIMES” scrie următoarele:

„Există indicii tot mai numeroase ale intenției manifestate de Congresul S.U.A. de a pune capăt perioadei din politica externă americană caracterizată prin expresia „lăsa pe seama lui Lyndon”. În acest sens, se semnalează noua propunere a senatorului Fulbright de a se acordă Organizației Statelor Americane (O.S.A.) un rol important în privința ajutorului militar american pentru America Latină. Se semnalează clauza cuprinsă în noul proiect de lege pentru ajutorul extern, care prevede deschiderea unei anchete amănunțite de către Congres și încheierea în 1967 a programului de ajutor la peste 60.000, pare iminentă. Avioane americane au intrat în luptă, alți în Vietnamul de sud și în Vietnamul de nord, în acest din urmă caz atacînd fășiș o țară fără declarație de război. Nave de război americane au bombardat coasta nord-vietnameză și există indicii că trupele terestre americane — folosite la început cu titlul de „consilieri” în Vietnamul de sud, apoi însărcinate cu apărarea instalațiilor americane, iar actualmente angajate direct în acțiuni — își vor fînșui în curînd un rol combatant deplin, ca rezervă tactică pentru ajutorarea unităților sud-

vietnameze aflate în dificultate. Totuși, în nici un stadiu nu au existat discuții importante în Congres și, cu atât mai puțin, o autorizare directă a ceea ce echivalează cu o hotărîre de a purta războiul. Iată de ce, 28 de membri democrați ai Congresului au cerut acum, pe bună dreptate, președintelui. Comisia pentru afaceri externe a Camerei, să țină audieri publice cu privire la politica administrată în Vietnam.

Pierderile americane din Vietnam, deși încă relativ mici, depășesc de pe acum pe cele ale războiului hispano-american. Alternativele care rămîn deschise președintelui sînt extraordinar de dificile: nici din punctul de vedere al unei politici sănătoase și nici din cel al îndatoririlor constituționale, ele nu ar trebui să fie nume ale sale. Dacă își asumă răspunderea de a transforma tragedia vietnameză într-un război american — fără a obține consimțămîntul Congresului și al națiunii — s-ar putea să ofere țara pradă unor dezbateri încă și mai primordiale decît cele care s-au avut de pe urma războiului coreean.”

În aceeași problemă, și sub titlul „America duce război”, ziarul „SÜD-DEUTSCHE ZEITUNG” scrie:

„Recenta dispoziție a președintelui Johnson a

înălțat fătărnicia că, în cazul forțelor militare americane de 50.000 de oameni din Vietnam, este vorba de „consilieri” ai trupelor guvernamentale sud-vietnameze. Limbă dintre micul corp de consilieri — în acordul de la Geneva din 1954 fusese prevăzută cîteva sute de oameni — și forțele militare intervenționale iugoslove de mult depășită.

Din combatanții numiți consilieri, au devenit acum combatanți ce pot fi numiți ca atare. America duce război în Asia. Această constatare nu poate fi cu nimic schimbătoare. Pentru americani și chiar pentru aliații lor există pentru primul plan o întrebare: poate fi determinată și justificată o trecere de la intervenție la război numai de președinte și de consilieri și, sau ca trebuie hotărîrea de o majoritate calificată a parlamentului și a națiunii? Critica la adresa lui Johnson, venită din interiorul țării, devine tot mai puternică; se pare că s-a abuzat de permisiunea pentru „controlul” dată vara trecută președintelui de către Congres; în privința sa fracțiune democratică se cere o dezbateră în parlament, iar critici sarcastici sînt de părere că este bine că Goldwater nu a devenit președinte, căci ar fi făcut acum și el același lucru... pe care îl face Johnson.”

L'EXPRESS Relatarea unui grevist

Presă franceză a relatat pe larg despre acțiunea revendicativă de lungă durată a muncitorilor de la uzina de automobile Peugeot. Săptămînalul parizian „L'EXPRESS” publică un raport despre mobilul grevelor de la Peugeot.

Roger Pollaro locuiește la Bethancourt, la cîva kilometri de uzina de la Sochaux. De douăzeci de ani el lucrează la Peugeot ca turnător. De nouă săptămîni, el participă la fiecare intrerupere a lucrului în uzină, la fiecare mîlung în piață. Roger Pollaro este neliniștit. El a înțeles că situația din industria de automobile este proastă; el se teme pentru viitor. Grevă de ce? Un sudor explică: „Acum cîteva luni, Peugeot și-a lărgit uzinele. Dumnică, mulți lucrători se duceau cu familia să se plimbe pe santeră. Priveau cum sînt instalate mașinile mari și toți își spuneau: Peugeot investeste și poate că vom benefi-

cia și noi de pe urma acestora. Poate că o vom duce ceva mai bine”. Lunile au trecut, nolle mașini funcționează, lucrătorii de la Sochaux produc și mai multe piese; dar aceasta nu a îmbunătățit traul nici unuia dintre noi. Nemulțumirea a crescut mereu. Dar există și o oboseală crescîndă. Nouă săptămîni de luptă sînt epuizante pentru punghă și pentru nervi. Dacă lucrătorii de la Peugeot continuă, aceasta este pentru că au sentimentul că se află în miezul unei probleme de ordin național: „Noi nu vrem o problemă de o extremă simplitate și care are însemnătate pentru toți muncitorii din metalurgie. Atunci cînd vizîrile merg prost, nu ni se plătesc decît treizeci și două de ore de lucru pe săptămîna. Nu are nici un sens. Noi nu sîntem o rezervă financiară pentru

trezoreria uzinelor! Aceasta este revendicarea noastră principală”. Direcțiunea de la Peugeot a înțeles foarte bine: răspunsul său este un nu categoric. De ce? Pentru un motiv esențial. Piața automobilelor este ca un teren alunecos, războiul dintre firmele de automobile franceze — grei, războiul cu uriașii străini — nemilos. Fiecare vrea să-și păstreze munițiile; Peugeot la fel ca ceilalți.

De la începutul grevei au fost pierdute nouă mîi de automobile. Totuși, direcțiunea consideră că are timp. Dar o „aureolă” de simpatie populară începe să-l înconjoare pe grevistul de la Peugeot, Lucrătorii de la Sochaux știu că, oricum, greva aceasta de un tip nou nu a fost zadarnică. Ei știu că săptămîna aceasta colectivul de la Peugeot a bătut propriul său record: nouă săptămîni de grevă fără de opt, în 1961.”

COMENTARIUL ZILEI

AUSTRALIA ȘI PROBLEMELE ASIEI DE SUD-EST

Plînă la vacanța parlamentară a mai rămas puțină vreme, dar disputa, devenită tradițională, dintre cîmpul guvernamental (liberal-agricolan) și partidul laburist australian în problemele politicii arzătoare este mai ascuțită ca orîcînd. Spijîrînrea fățișă de către guvernul Menzies a agresiunii S.U.A. în Vietnam, materializată prin trimiteră recentă a unui batalion de infanterie în Vietnamul de sud, a făcut ca această intruziune să se manifeste în primul rînd pe terenul politicii externe. Desigur, alăturarea soldaților australieni celor americani și sud-coreeni, pe linia încercării intervențiilor de a „internționaliza” războiul din Vietnamul de sud, nu poate aduce o schimbare a raportului de forțe din Vietnam. Dar acest gest, considerat drept o continuare a unor angajamente mai vechi, a adîncit conflictul între diversele curente de opinie în parlamentul de la Canberra. Cît și în țară, în problema poziției Australiei pe plan extern.

Cercurile guvernamentale se pronunță pentru „solidaritate necondiționată cu marile și puternicele prieteni ai țării” din Occident. O poziție laburistă, condusă de Arthur Calwell, preferă o neutralitate strictă față de „războaiele civile” din Asia de sud-est, în timp ce cercurile politice de stînga, exprîmînd voința maselor largi ale populației, se opun hotărît oricînd sprijin acordat acțiunilor agresive împotriva poporului vietnamez.

Delimitarea de poziții a principalilor forțe politice ale țării s-a impus cu atât mai mult cu cît

circurile guvernamentale se angajează tot mai direct alături de principalii promotori ai politicii agresive în Asia de sud-est. Chiar zilele trecute, în cadrul învederilor avute la Washington de premierul Menzies cu președintele Johnson și alte oficialități americane, au fost examinate din nou probleme ale colaborării militare între cele două țări. Menzies a avut, de asemenea, întrevîderi cu ambasadorul S.U.A. în Vietnamul de sud, Maxwell Taylor, sosit la Washington pentru consultări.

Alunecarea Australiei pe pantă politicii aventuriste este legată de o evoluție politică ale cărei rădăcini se află în trecut. Perioada dintre cele două războaie mondiale și îndeosebi cel de-al doilea război au adus Australia, membră a Commonwealth-ului, într-o conjunctură deosebită. Capitalul britanic a fost nevoit să ridice treptat restricțiile de ordin economic, ceea ce a făcut ca industria australiană să cunoască o dezvoltare susținută. Dăbrăcarea trupelor americane, care au preluat comanda forțelor aliate din Australia, a favorizat penetrația capitalului american în economia țării. Acum, după aproape 25 de ani, investițiile de capital american au depășit pe cele engleze. Treptat, cercurile conducătoare ale Australiei s-au legat tot mai strîns de capitalul american și și-au îndreptat din ce în ce mai mult privirile spre S.U.A. Trecearea tot mai marcată a Australiei în sfera dominației politice americane și colaborarea politico-militară cu S.U.A. au fost consecrate în 1951, cînd guvernul

conservator al lui Menzies a consimțit să adere la planul de creare a „micului pact al Pacificului” — A.N.Z.U.S. — din care mai făcea parte și Noua Zeelandă, dar în legătură cu crearea căruia Anglia nici nu fusese consultată. Alt A.N.Z.U.S., cît și blocul S.E.A.T.O., creat cîva ani mai tîrziu și la care Australia a aderat, de asemenea, cu un caracter agresiv, fiind îndreptate împotriva statelor socialiste și a mișcărilor de eliberare națională din Asia.

Antrenate pe această pantă, oficialitățile australiene au intrat în cursa pregătirilor militare. Pentru prima dată în țară s-a introdus serviciul militar obligatoriu; bugetul militar a luat proporții necunoscute înainte. Totodată, trupe australiene au fost trimise în nordul insulei Borneo, alături de cele britanice, iar cum un batalion de infanterie a fost deplasat în Vietnamul de sud. Aceste măsuri, trecute prin parlament de cercurile guvernante, formează obiectul unor critici serioase din partea opozitei, cît și a unor proteste energice din partea maselor largi.

După cum constată observatorii politici, opiniile vizînd reconstrucția poziției țării în problemele Asiei de sud-est sînt nuanțate în funcție de partidele și cercurile politice de opoziție care le exprimă. Tînorii acestora le este însă comună aprecierea că actuala politică a guvernului Menzies de „solidaritate necondiționată” cu S.U.A. și Anglia în privința Asiei de sud-est nu servește interesele majore ale poporului australian, ale păcii în Asia și în lume.

Redu BOGDAN

DE PEȘTE HOTĂRĂRI

Reunirea Consiliului ministerial al Pieței comune

„Chenzină agitată la Bruxelles”

• Reexaminarea divergențelor în problema finanțării Pieței comune agricole • Parisul se opune extinderii prerogativelor Parlamentului european • Olanda amenință cu blocarea negocierilor

La Bruxelles s-a deschis o săptămână încărcată pentru miniștrii participanți la reuniunile Comunității economice europene (C.E.E.). Aceștia s-au întâlnit ieri în două sesiuni paralele pentru a reexamina, printre altele, dosarul finanțării politicii agricole comune. Discuțiile care au început, de o importanță deosebită pentru viitorul „Europei generale” și al Pieței comune în general, se anunță dificile.

Consiliul ministerial al C.E.E. trebuie să ia o hotărâre în privința finanțării Pieței comune agricole, înaintea de 30 iunie, când expiră vechiul regulament provizoriu de finanțare. În caz contrar, „casa comună” — creată cu doi ani în urmă — și-ar pierde sursele de alimentare. În ultimele săptămâni, însă, nu s-a indicat că divergențele dintre „cel șase” în această problemă ar putea fi conciliate.

Membrii C.E.E. se află, de mai multă vreme, în fața unui plan prezentat de Comisia Pieței comune. El preconizează crearea unei noi „case comune”, în care să intre drepturile de vamă percepute la frontierele „celor șase” asupra mărfurilor industriale, cât și fațetele vamale la produsele agricole importate din țările țări, atunci când acestea se cumpără la un preț mai scăzut decât cel al comunității. În felul acesta fiecare stat membru al C.E.E. va pierde anual, începând din 1967 până în 1971, cîte o cincime din actualele venituri bugetare. „Planul Hallstein”, după numele președintelui Comisiei, concepe „casa comună” ca un organ supra-național, supus controlului Parlamentului european.

Franța se opune însă ideii extinderii competenței Parlamentului european. „Controlul parlamentar, scrie „L'Aurore”, înseamnă mersul accelerat spre o „Europă-stat federală”, ceea ce — după cum este știut — contravine concepției președintelui de Gaulle cu privire la „Europe des patries” („Europa patriilor”). În „Le Monde Diplomatique” arată că planul Hallstein „străbute suveranitatea financiară a statelor membre”, deoarece Adunarea de la Strasbourg ar dobîndi competențe ce sînt de resortul parlamentelor naționale. În același timp, Franța insistă ca planul să exprime vechiul regulament de finanțare a Pieței comune

Alexandru GHEORGHIU
Paris, 14 iunie

Consfătuirea de la Chequers

Între bugetul militar și dificultățile economice

Premierul britanic, Harold Wilson, a convocat duminică la reședința sa de la Chequers pe principalii miniștri ai cabinetului pentru a consfătuire ce a avut înscrisă pe ordinea de zi examinarea problemei cheltuielilor destinate apărării, prin prisma actualizării dificultăților prin care trece economia Angliei. Consemnînd faptul că cel nou ministru prezentei, printre care titlarii portofoliilor financiare externe, finanțelor, economiei, apărării, aviației, au conferit fără întrerupere timp de peste 12 ore, observatorii din capitala Marii Britanii au apreciat că s-a procedat la o analiză aprofundată a posibilităților de reducere a cheltuielilor militare.

Deși nu a existat nici un comunicat oficial privind rezultatele consfătuirii se consideră că ea a prilejuit analizarea unor importante aspecte ale strategiei britanice în viitor. Marile cheltuieli militare ale Angliei care, în sumă de 2.100.000.000 lire, reprezintă aproape o treime din bugetul pe anul acesta, sînt considerate drept un factor major în actuala situație critică a balanței engleze de plăți.

De fapt examinarea problemei a început încă în urmă cu opt luni, cu prilejul unui week-end asemănător organizat tot la Chequers, în noiembrie, anul trecut. De atunci guvernul laborist a abandonat trei mari proiecte de construcții de avioane militare. Astfel, au fost oprite lucrările la construirea bombardierului tactic și de reconaștere „SR-2”, la avionul de vînătoare cu reacție „P-154” și la avionul de transport „HS-681” o parte a comenzilor de avioane fiind îndreptate spre industria aeronautică nord-americană. De data aceasta, surse informale au declarat, după cum arată agenția Reuter, că „principalele direcții a economiilor va fi axată spre cheltuielile militare efectuate în străinătate”. Primul ministru Wilson declarase deja că guvernul său este hotărât să reducă cu 50 până la 100 milioane de lire aceste cheltuieli care s-au ridicat anul trecut la 300 milioane de lire. De pe acum a început să se vorbească despre eventuale desființări a unor baze militare din străinătate, a căror menținere nu mai are de fapt o însemnătate strategică în actualul stadiu de dezvoltare a tehnicii de luptă.

Această sterd de oțel cu un diametru de 6 m va fi scuturată în mare la o adîncime de 140 m. În ea vor lua loc șase oameni, sub conducerea cunoscutului cercetător Cousteau, care vor face experiențe privind condițiile de lucru ale omului în mare

Runda Kennedy

Listele de excepții și criticile Norvegiei

BONN 14 (Agerpres). — Într-un interviu acordat postului de radio vest-german „Deutschland-Funk”, ministrul de externe norvegian H. Lange s-a arătat foarte pesimist în legătură cu eventualitatea realizării unui acord total în cursul negocierilor privind reducerea cu 50 la sută a tarifelor vamale — așa cum se preconizează în cadrul runde Kennedy. După ce și-a exprimat speranța că Piața comună va reveni asupra unor produse înscrise pe lista de excepții, el a apreciat drept o iluzie reducerea cu 50 la sută a tarifelor vamale. El a criticat lista de excepții prezentată în bloc de țările Pieței comune, precizînd că pe listă figurează multe dintre cele mai importante produse de export ale țării sale.

Japonia partener A.E.L.S.?

Într-o corespondență din Japonia, ziarul „New York Times” a anunțat că guvernul suedez a făcut avansuri ambasadelor japoneze din Stockholm în sensul aderării Japoniei la Asociația Europeană a Liberului Schimb. Ziarul japonez „Asahi” arată că nu se știe încă dacă propunerea este o sugestie particulară a guvernului suedez, sau dacă reprezintă o hotărâre comună a „celor șapte”. Fapt este că vestea, considerată (la început) de observatorii politici occidentali drept un zvon, a trezit interes în Japonia. „Guvernul japonez” scrie corespondentul din Tokio al ziarului englez Times — deși luate oarecum prin surprindere a hotărât să se facă un studiu privitor la implicațiile acestei probleme”. Cunoscutul cotidian economic japonez „Nihon Keizai” scrie că în legătură cu aceasta se vor studia în special următoarele probleme: Cum va fi tratată Japonia dacă se va realiza o apropiere între Comunitatea Economică Europeană și Asociația Europeană a Liberului Schimb? Contravine aderenta Japoniei la A.E.L.S. politiciile duse de această țară în sensul promovării unui comerț din ce în ce mai liber? Care vor fi obligațiile și concesiile cerute Japoniei? Întrebarea pe care ziarul nu a îndrăznit să o pună — dar care se află în centrul atenției tuturor studior care se vor efectua — este ce avantaje va avea Japonia de pe urma aderării la A.E.L.S.

Republica Dominicană

Misiunea de conciliere a O.S.A. bate pasul pe loc

SANTO DOMINGO 14 (Agerpres). — Forțele imberbiste au arestat duminică pe aeronautul din Santo Domingo pe Cepono Javier, unul din liderii Partidului social-cristin-dominican. Javier se întorcea dintr-o călătorie în America de sud, unde a solicitat să obțină sprijinul guvernului din țările vizitate în favoarea reconașterii guvernului constituționalist condus de Caamano. Tot duminică a avut loc un miting al populației în sectorul ocupat de forțele lui Caamano, organizat cu ocazia aniversării a șase ani de cînd dictatorul dominican Trujillo a fost înlăturat de la putere.

Participanții la miting și-au exprimat hotărîrea de a lupta pentru reînnoirea regimului constituțional și au cerut evacuarea trupelor străine din țară. Pe de altă parte, între reprezentanții O.S.A. și reprezentanții celor două părți aflate în conflict au continuat tratativele. Concilierea reprezentanților O.S.A. nu a dus nici pînă în prezent la rezolvarea crizei politice, cele două părți rămînd pe pozițiile cunoscute. Caamano condiționează soluționarea crizei de revenirea la regimul constituțional. În timp ce generalul Barreras pretinde că deține controlul în țară și deci guvernul său ar fi singurul legal.

La Chicago continuă acțiunile populației de culoare în sprijinul luptei pentru înlăturarea discriminărilor rasiale în școli. În fotografie: aspect din timpul unei demonstrații care a avut loc zilele trecute pe străzile orașului

O. I. M. și promovarea cooperării internaționale

Declarațiile reprezentantului R. P. Române la Conferința Internațională a muncii

GENEVA 14. — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: La Geneva continuă lucrările Conferinței Internaționale a muncii. Primul vorbitor al ședinței de luni a fost șeful delegației R. P. Române, Vasile Dumitrescu. Vorbitorul a subliniat că O.I.M. are datoria de a-și aduce contribuția la consolidarea păcii prin promovarea cooperării multilaterale — bazată pe respectarea suveranității fiecărui stat, pe dreptul inalienabil al popoarelor de a dispune de propria lor soartă. În acest sens, ea trebuie să se opună cu hotărîre încălcării acestor principii, oriunde s-ar produce aceasta. Delegația română nutrește convingerea fermă că interesele păcii și securității internaționale reclamă încetarea nefîrțizată a acțiunilor agresive împotriva poporului vietnamez și a intervenției din Republica Dominicană și în alte părți ale lumii.

Referindu-se la raportul prezentat de secretarul general al O.I.M., șeful delegației române a insistat asupra importanței formării de cadre naționale în vederea valorificării resurselor materiale și a dezvoltării economice, înfățișînd unele aspecte din experiența R. P. Române în acest domeniu. În legătură cu situația resurselor umane din țările în curs de dezvoltare, vorbitorul a insistat asupra necesității extinderii programelor de cooperare tehnică, îndeosebi în acest domeniu. O.I.M. va trebui să se preocupe și de alte probleme sociale ale dezvoltării, ca abolirea discriminării în materie de muncă, lichidarea șomajului, studiarea consecințelor progresului tehnic.

Șeful delegației române s-a oprit apoi asupra structurii actuale a O.I.M. Nu se poate vorbi de existența unei adevărate universalități, a precizat el, atîta timp cît în organizație continuă să nu fie reprezentate sute de milioane de oameni și sindicatele lor. Am în vedere R. P. Chineză și R. D. Vietnam, R. P. D. Coreeană și R. D. Germană, menținute în mod artificial în afara organizației. De asemenea trebuie să se pună capăt practicilor discriminatorii care se manifestă față de delegații directorilor de întreprinderi și ai oamenilor muncii din țările socialiste și să se aplice cu strictețe principii reprezentării geografice echitabile în toate organele O.I.M., cît și în recrutarea personalului Biroului Internațional al Muncii.

În continuare au luat cuvîntul delegații Somaliei, Venezuelei, Insulei Mauriciu și alții. Delegații R. P. Ungare și R.S.S. Ucrainene au cerut reprezentarea tuturor țărilor în organizație, respectarea principiului universalității O.I.M.

Formarea noului cabinet sudanez

KHARTUM 14 (Agerpres). — Primul ministru sudanez, Mohamed Ahmed Mahgoub, a anunțat formarea noului cabinet, în care, în afară postului de premier, el îl deține și pe cel al ministrului apărării. Din noua echipă guvernamentală mai fac parte Mohamed Ibrahim Khalil, ministru al afacerilor externe și al justiției, Ibrahim al Mufti, ministru de finanțe și al economiei, și alții. Trei posturi ministeriale, rezervate provinciilor din sudul Sudanului, au rămas deocamdată vacante pînă la desemnarea miniștrilor respectivi.

Belgia

Criza guvernamentală se prelungește

BRUXELLES 14 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că luni, înainte de a pleca la Oslo într-o vizită de trei zile, regele Baudouin al Belgiei a avut o înțelegere cu Auguste de Schryver, „informatorul” însărcinat să găsească o soluție crizei guvernamentale, care a intrat luni în cea de-a 23-a zi. Încercările de pînă acum ale lui Schryver de a concilia pozițiile divergente ale principalilor partide politice belgiene — social-cristin, socialist și liberal — nu au dat nici un rezultat, ultimul refuzul să participe la o eventuală coaliție cu celelalte două partide ca urmare a divergențelor pe marginea proiectelor de revizuire a constituției și de soluționare a problemei lingvistice din Belgia. Amintim că criza guvernamentală din Belgia a fost provocată de rezultatul recențelor alegeri parlamentare, cînd coaliția social-cristină și socialistă a înregistrat mari pierderi de voturi în favoarea liberalilor. În noua compoziție a parlamentului, fostei coaliții îi lipsește un vot pentru a dispune de majoritatea de două treimi necesară adoptării proiectelor de revizuire a constituției, proiecte înscrise în programul electoral al celor două partide. Se apreciază că după reînnoirea regelui din Norvegia s-ar putea să fie numită o personalitate care să formeze guvernul.

VIETNAMUL DE SUD

Triumviratul generalilor

SAIGON 14 (Agerpres). — Liderii militari sud-vietnamezi s-au întrunit în cursul zilei de duminică pentru a discuta și soluționa situația creată după ce premierul Quat, cu consimțămîntul șefului statului, Suu, a încredințat puterea militarilor. Ei au hotărît alcătuirea unui Consiliu național, condus de generalul Nguyen Van Thieu, fostul ministru de război în guvernul lui Quat. El cuprinde în total 10 ofițeri superiori. A fost creat un Comitet suprem, alcătuit din 3 militari, respectiv din Nguyen Van Thieu, Nguyen Huu Co, șeful statului major al trupelor guvernamentale care răspunde de desfășurarea războiului împotriva forțelor patriotice, și generalul Nguyen Cao Ky, comandantul forțelor aeriene.

La dezbaterea de duminică, militarii au hotărît crearea a două organisme — un Consiliu administrativ, cu rol consultativ, și un Consiliu executiv care, de fapt, va îndeplini funcțiile guvernului. Se crede că în fruntea Consiliului executiv se va afla generalul Nguyen Cao Ky. Membrii Consiliului executiv nu vor fi miniștri, ci comisar. Consiliul Național va defini ulterior forma și atribuțiile institutiilor statului sud-vietnamez. În Comitetul executiv sînt cuprinse patru sectoare principale:

Plenara C.C. al P.C. din Belgia

BRUXELLES 14 (Agerpres). — După cum scrie ziarul „Le Drapeau Rouge”, între 11 și 12 iunie a avut loc la Bruxelles plenara C.C. al Partidului Comunist din Belgia, la care au fost dezbătute probleme ale situației politice din țară după alegerile parlamentare. Ernest Burnelle, președintele P.C. din Belgia, a prezentat un raport în care a subliniat însemnătatea succesului obținut de partidul comunist în alegeri.

Plenara C.C. al P.C. din Finlanda

HELSINKI 14 (Agerpres). — Plenara C.C. al P.C. din Finlanda, care a avut loc în zilele de 12 și 13 iunie, a hotărît convocarea celui de-al XIV-lea Congres ordinar al partidului pentru zilele de 29-31 ianuarie 1966, la Helsinki.

problemele războiului, economia și finanțele, cultura și problemele sociale, precum și afacerile externe și justiția.

Luni dimineața, generalul Nguyen Cao Ky a început consultările în vederea alcătuirii Consiliului executiv și a numirii comisarilor.

Potrivit relatărilor corespondentului agenției Reuter, după întoarcerea la Saigon, generalul Maxwell Taylor s-a întâlnit cu generalul Nguyen Van Thieu. Potrivit unor surse sigure, în cursul acestei întrevederi, Taylor și-a exprimat neliniștea în legătură cu crearea triumviratului, format din generalii

DECLARAȚIA MINISTERULUI DE EXTERNE AL R. D. VIETNAM

HANOI 14 (Agerpres). — La 14 iunie, Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă hotărîrea din 8 iunie a guvernului S.U.A. de a trimite trupe americane în Vietnamul de sud pentru a participa direct la războiul agresiv. Guvernul S.U.A. — se spune în declarație — a luat această hotărîre din cauza impasului tot mai grav în care se află ducînd acest război de agresiune.

Declarația subliniază că „poporul sud-vietnamez este pe deplin îndreptățit să folosească toate mijloacele necesare în lupta sa împotriva agresiunii imperialiste americane, pentru apărarea independenței sale naționale și a păcii”, să ceară R.D. Vietnam și țărilor prietene să trimită voluntari care să lupte alături de el, așa cum se arată în declarația din 9 iunie a Frontului Național din Eliberare din Vietnamul de sud.

În încheiere, se arată că guvernul R. D. Vietnam avertizează guvernul S.U.A. că poartă întreaga răspundere pentru toate consecințele care rezultă de pe urma acțiunilor sale agresive.

În cursul zilei de 13 iunie, numeroase grupuri de reacțoare de luptă americane au pătruns în spațiul aerian al R. D. Vietnam și au bombardat mai multe obiective economice din provincia Thanh Hoa, numeroase localități din provinciile Quang Binh, Ha Tinh și Nghe An. În urma acestor raiduri aeriene, numeroase persoane au fost ucise și rănite. După primele rapoarte, 2 avioane au fost doborîte și numeroase alte avioane au fost avariate.

Într-un mesaj adresat Comisiei Internaționale de supraveghere și control din Vietnam, misiunea de legătură a Inaltului comandament al Armatei populare vietnameze protestează energic împotriva acestor noi acțiuni agresive întreprinse de guvernul S.U.A.

Gaze toxice împotriva patrioților angolezi

Un comunicat publicat la Alger de Misiunea permanentă a guvernului revoluționar al Angolei în exil arată că „Forțele armate coloniale au împărțiat în ziua de 6 iunie mari cantități de gaze toxice asupra regiunii Dembos, nu departe de localitatea Bula-Atumba, precum și la 80 km, spre sud de Golunto-Alto, cu scopul de a-l masca pe luptătorii angolezi care în ultimul timp au provocat pierderi foarte grele detașamentelor salazariște din munții și pădurile regiunii Dembos”.

Comunicatul precizează: „De la un timp, forțele portugheze recurg la acest procedeu criminal și inuman, dar este pentru prima dată că au fost folosite gaze în cantități atât de importante”.

Washington

WASHINGTON. Print-un semnal radio trimis de la centrul de cercetări spațiale Pasadena, luni a fost efectuată ultima manevră de orientare în direcția planetei Marte a stației automate interplanetare americane „Mariner-4”. Semnalul, care a străbătut distanța pînă la stație timp de 10 minute, a indicat că manevra a fost executată cu succes. La 14 iunie, „Mariner-4” va trece la o distanță de circa 5.600 mile de planeta Marte și va transmite pe Pămînt, cu ajutorul televiziunii, 21 de fotografii.

SCURTE ȘTIRI

al R. D. Germane a declarat că ancorarea navei experimentale „Claude Ricketts”, făcînd parte din proiectata flotă a forțelor nucleare multilaterale, la Bremerhaven (R.F. Germană) constituie un nou act periculos al politicii de încordare internațională.

restabilirea suveranității Republicii Dominicane. Declarația a fost semnată, printre alții, de Maria Rosa Oliver (Argentina), Jorge Edwards (Chile), Francisco Espinosa Duenas (Peru), Carlos Fuentes (Mexic), Isidoro Aguirre (Uruguay), Nicolas Guillen, Lisandro Otero, (Cuba), Manuel Galich (Gustemala), Rene Depestre (Haiti) ș.a.

ALGER. Luni după-amiază s-a deschis la Alger cea de-a III-a sesiune a plenarei a Comitetului Central al partidului Frontul Național de Eliberare din Algeria. Ordinea de zi cuprinde probleme cu caracter economic, privind, îndeosebi, reforma agrară și industrializarea țării.

BONN. Tribunalul din Flensburg (R. F. Germană) a pronunțat sentința în procesul democraților vest-germani, Klaus Weidie, Max Walniga și Karl Lorenz, acuzați de „activitate subversivă” pentru faptul că la alegerile pentru Bundestag din 1961 și-au prezentat candidatura în calitate de co-